

Dergeli Károly

A fenomén

© Dergeli Károly 2002

www.jomagam.hu

A történet a képzelete szülötte, ha valaki magára ismer, az csak a véletlen műve lehet.

A Pusoma-villa sötét, egyik emeleti szobából ernyőzött fény szűrődik a sötétedő estébe. Miklós doktor komor arccal vizsgálja betegét. Frigyes, ez a negyvenes, kerekarcú, szemüveges férfi borostásan, mélyen árkolt szemmel, lázrzsás arccal, meggyötörten fekszik ágyában, szó nélkül, lehunyt szemmel túri a vizsgálatot. A Mama kezét tördelve áll a szoba mélyén. Most erősen látszott fekete bajuszkája az ajka fölött. Ezzel a bajusszal évtizedek óta küzdött, de a szőr kifogott rajta, újra és újra visszánő, megállíthatatlanul... Lujcsi, elmaradhatatlan apró kontyával, nyaknál záruló ruhájában, szorosán összehérselt szájjal áll a Mama mögött, és mint évtizedek óta mindig, tökéletesen együtt érez vele. Jelenléte jeleként, gyengéden megérinti hátulról a vállát.

Lélegzet nem hallatszik, pisszenés sem, légyzümmögés sem. Miklós sóhajt, összehajtja fonendoszkópját, a Mamára pillant. Megfogja a kezét. Tekintetével tereli át a másik szobába. Részvevően közli, semmi jóra nem lehet számítani. Talán a reggelt sem éri meg betege... A Mama halkan felsír, átad egy borítékot. Elmondja, ez, a tán indokolatlanul magas összeg a törődésért és az orvosi odafigyelésért... Az orvos kimérten biccent, távozik. A Mama visszasiet a beteg mellé, gyengéden felhajtja a paplant. Átadja frissen főtt kamilla teáját. Frigyes, állapotát meghazudtoló gyorsasággal pattan ki az ágyból, felhajtja az italt, a pompás fürdőszobában lemossa szeme alól az árkokat, nem kíméli a vörös lázrzsákat sem, átöltözik, veszi a kezitáskát. Átöleli a Mamát, hosszan állnak így, összeölelkezve. Aztán mobilján hívja Sulyok urat, két, rövid utasítást ad ki; mire a hátsó bejáraton kisurran a házból, már várja a sötét Mercedes, Lujcsival a kormánynál. Frigyes beszáll, a Mama egy futó csókra még behajol az ablakon, aztán a kocsni nesztelenül elindul. Harminckét perc múlva indul a gép Las Palmas felé.

*

Pusoma Frigyes apró, pufók kisleány volt, szemüveges, fánk és lusta. Az égvilágon semmit sem szeretett, amihez mozogni kellett, sokat betegeskedett. A Mama állandóan mellette volt, kivált, mióta a Papát "elhagyta az esze", vagyis: lelépett egy fiatal nővel.

A nap egy csésze frissen főtt kamillateával kezdődött. A Mama ezt tartotta a legfontosabbnak az életben: az ember pucolja ki a beleit! A tea megfőzését a világerért sem bízta volna Lujcsira, pedig nála megbízhatóbb lényt soha sem ismert. Lujcsi pontosan bérnyelése napja óta velük élt, minden munkát tökéletesen elvégzett, fizetést nem kapott. Velük élt! Konyha-angolra tanította a fiút, szinte karon ülő kora óta, Lujcsi (Luisa) Southamptonból származott, ott járta ki az elemi iskolát, a háború után szülei valamilyen segély missziónál dolgoztak, így került Magyarországra. A Pusoma-család a meglehetősen jövedelmező szücsmesterséget űzte, akkoriban vették el mindenüket, telepítették ki a családot. Az időközben elárvult Luisa tehenet legeltetett és szóba elegyedett a határozott, erős hangú kisleánykorú Mamával, aki rövid beilleszkedés után dirigálni kezdett a teheneknek. (Más kérdés, hogy a tehenek eleinte nem engedelmességek...)

A második legfontosabb Frigyes tudatának, képzelőerejének állandó fejlesztése, karbantartása. Még hozzá, amíg kicsi volt, mesével. A mese nagyon fontos! Ezért a Mama mesélt. "hol volt, hol nem volt, volt egyszer, a távolban, még az Üveghegyen is túl, egy nagy madár, úgy hívták: Pénz. Ez a Pénz a bátrakat szerette, az igazi merészeket, akik nem tojtak a gatyájukba, akik tettek is valamit érte..."

Frigyes apró villanymotorra acélkereket erősített, megköszörülte a házbeliek kését és ollóját, egy forintot kapott érte. Kutyát sétáltatott, macskát etetett, kanárit reptetett a lakóknak. Az

iskolát immel-ámmal járta, mert tudta, az a nagy madár, az éllemeseket szereti, nem az okosokat. A Mama tanácsára néhány lakótól megvett apró tárgyakat, régi gramofon lemezeket és eladta a használtcikk piacon. Ott látta meg az Érettségi Bizonyítványt, gyorsan megvette, aprólékos, hosszantartó munkával beleírta a saját nevét; így elérte, hogy remek eredmény-nyél érettségizett, holott a gimnázium tanárai alig látták.

Olykor bolondoztak. A Mama megtanította az arcfestésre. Eleinte játék volt ez is, óvodai bulikra készítette fel, bohóc volt, rendőr, festett rossz lány, (ez utóbbi szerepvállalást nehezményezték az óvodában, azért gyorsan átfestődött kecskegidává), rúzs, púder, szemhéjfesték, apró parókák, jelmezek; Frigyes élvezte, ha rendőr lehetett, tányérsapkában irányított és engedelmeskedtek határozott, gyors kézmozdulatainak. Legjobb azonban a Pénzjáték volt, a Mama Forintnak öltözött, Frigyes Fillérnek, Lujcsi egy rajztáblára festett papírpénzt emelt a magasba, ő volt a Bankó. Ezek a pénzek aztán énekeltek, táncoltak, viháncolásuktól zengett a Rottenbiller utcai lakás.

Kicsit gyáva volt, ha valami igazán bántotta, az az volt, hogy a kortársai néha elverték és ő nem tudott védekezni. Innen számítható a végleges tudat, a pontos felismerés: pénzzel mindent el lehet intézni! Mindent az égvilágon, sőt, még annál többet is!

*

Amikor Frigyes először adott egy piros százforintost Szatyinak, a legerősebb és legelvetemültebb fiúnak, aki valami elképesztő göggel verte a gyengébbeket, valósággal csoda történt. Szatyit mintha kicserélték volna. A legjobb barát vált belőle, mindenkit lecsapott, aki csak egy rossz pillantásra méltatta Frigyeset, aki netán rosszat mondott rá, annak többé nem volt maradása az osztályban. Szatyi kiüldözte, ellopta táskáját, kiszórta az iskolaszereit.

A Mama használt ruha-üzletet üzemeltetett, abban az időben bála számra hozták élelmes vállalkozók a használt cuccokat külföldről, blézereket, nadrágokat, blúzokat. Frigyes kitalálta, hogy a boltocskát nevezzék Second Hand-nak, a vásárlók szeretik a hangzatos, külföldi (kivált angol vagy francia) elnevezéseket. Az üzlet sosem látott virágzásnak indult. Akkoriban már szabadabban lehetett utazni, Frigyes (autót vezetni sohasem tanult meg), bérelt kocsival járta Európát és főleg Garage Sale helyről vásárolt, garázs mellé kitett kupacokból válogatott, szinte ingyen.

*

Amikor a rendszerváltás évei bekövetkeztek, Frigyes megérezte, eljött az idő, amikor a nagy madár már biztonságosan befogható, megszelidíthető. A Mama leste kívánságát, négy boltja ontotta a bevételt. Frigyes előállt a nagy ötlettel.

Kisállat! Épp elég kutyát sétáltatott, macskát legeltetett. Az emberek imádják apró állatkaikat, kényeztetik, a tehetősebbek tejben-vajban fürdetik őket. Kutya, macska, aranyhőrcsög, papagáj, kanári, apró majmocska, teknősbéka, bármi, ami lakásban tartható. Ebben van a nagy üzlet. Kivált, ha az állatka elhalálozik!

A Mama kerekre tágult szemmel, büszkén és lélegzet visszafojtva hallgatta a tervet. Kisállat-temető! Kevés befektetés, kis terület a város szélén, apró krematórium, két jó asztalos! Hogy minek az asztalos?

Frigyes papírral-ceruzával illusztrálta előadását. A sírkert neve: Örök Nyugalom Kertje. Az elhamvasztott állatka részére elegáns, díszes, minden igényt kielégítő síremléket lehet vásárolni, oda helyezik az urnát. Kedvenc fotel, ami szakasztott

mása az eredetinek, olyan, ahol a kutyus évekig pihent, de lehet apró konyha, kályha teteje, sőt szoba is. Mindez igényes kidolgozásban, időtálló festékekkel színezve, amit évekig látogathat az elárvult tulajdonos. A kert előtt apró virágüzlet.

*

Fél esztendő alatt nyolc Örök Nyugalom Kertje létesült a fővárosban és az ország nagyobb városában. Frigyes Mercedest vásárolt sofőrrel, majd villát terveztetett és felépítette. A Pusomavilla a város szélén állt, háromszintes, ösparkos, pavilonos kivitelben. A pavilont behangosították, tavasztól őszig, kényelmes párnákon ücsörögtek a pavilonban, Lujcsi a mindenes gördülő asztalkán mindenféle finomságokat szolgáltat fel és a lemezjátszóról a világ legjobb énekesei hallhatók.

Hamarosan lányok is kerültek, hogyne kerültek volna, Frigyes állandóan ajándékozott. Parfümöt, csokoládét, lemezt. Városszerte híre ment, hogy esténként a Pusomavilla pavilonjában zenét lehet hallgatni, csodás vacsorát adnak. Zenehallgatás után a Mama hangos "vigyázatok magatokra!" sóhajjal nyugovóra tért, Frigyes kicsit babrált a lányon, de gyorsan kielégült, túlságos erőfeszítést nem kívánt. Eleinte soka akartak volna Pusoma Frigyesnévé lenni, de Frigyes gyorsan eloszlatta a kételyeket; nem nőszül. Csak egyszer fordult elő, hogy egy igazi bombázó, aki már megjelent a lapok címlapján is, sértetten kiáltott fel: "egy halottkém akar engem negligálni? Bocsásson meg a világ!" Frigyes azonban nem lehetett egykönnyen megsérteni. Szelíden magyarázni kezdett: ő nem halottkém, ellenkezőleg, csak garantáltan holt egyedekkel foglalkozik! Megmutatta az Örök Nyugalom Kertje fotóit, sőt, videó felvételeit. A Pécsi, Szegedi és Debreceni kertjeit. Ahol gyönyörű zene szól, zöld a fű, csodálatos sírocskák állnak, némelyiken az elhunyt állatka szobrával, nevével, ahol meghatódott, ünneplős emberek állnak virággal.

*

Ekkor már a hálószobában tartózkodtak, perzsaszőnyegek, egyedileg készített, teak bútorok között, ahol többszázezer forintos tévén és videón ment a film, ahol

Márkás italok garmadája sorakozott, ahol baldachinos ágy várta a szoba megfáradt gazdáját. A bombázó megszeppenve hallgatott. Mennyit keresel havonta? - kérdezte Frigyes. És mennyit a

szüleid? Mennyi a család teljes bevétele? Nos, én ennek közel a százszorosát. Úgyhogy, ha "halottkém"-nek tartasz, oké! A bombázó lehunyta szemét, élveteg arccal közeledett. Megpróbálta Frigyes nadrágszíját kioldani, valahogy benyúlt a nadrágja, a hatalmas vagyon ösztökélésére legyőzte undorát a kézbe vett dolog mérete s állapota okán, ám Frigyes ekkor Lujcsi után kiáltott s a lány pillanat alatt, készségesen, szolgálatra készen, tüstént bedübörgött. "Hívjon egy taxit a kisasszonynak!" - utasította a gazda --"és legyen gondja rá, hogy többé ne lássam a házamban..."

*

Gyorsan híre ment, hogy Frigyes ért a pénzhez és tud is pénzt csinálni. Szinte megszámlálhatatlanul sok ember kereste fel a Pusoma-villa földszintjén elhelyezkedő irodájában, az Örök Nyugalom Kertje központjában, ahol meg lehetett rendelni mindent, az elaltatástól a hamvasztásig, ki lehetett választani az orvost, a síremléket, az urnát, a zenét. Mindenki pénzt hozott, ki többet, ki kevesebbet. Színészek, professzorok, igazi és kamubefektetők, örökséghez jutottak és reménykedők, spillerrek és leégettek. Frigyes éles szeme azonnal kiszúrta "ki a nem frankó", csakis komoly pénzekkel foglalkozott. Nála havi tizenkét-tizenöt százalék hozadékra állt a zászló. Erről nem írt az újság, nem beszélt a rádió és televízió, MÉGIS MINDENKI TUDTA!

Szerződésre nem volt szükség, sem aláírásra, kivétel nélkül tudta mindenki, BE-TONBIZTOS HELYEN VAN A PÉNZE! Csak körül kellett nézni az irodában, a belső udvarban, szemügyre kellett venni a cég kocsi-parkját, a bútorokat, a számítógépeket és az alkalmazottakat. Talán itt, Frigyesnél voltak láthatók az ország legjobban öltözött, legudvariasabb beosztottai, itt látták el legjobban felvilágosítással, nyomtatvánnyal az érdeklődőket, itt szolgálták ki legbökezűbben a kényszerű várakozókat.

Akinek olyan szerencséje volt, hogy épp akkor érkezett, amikor Frigyes pénztárosa egy nagyobb összegű kamatot utalt ki a

befektetőnek és az illető boldogságában lábujjhegyen közlekedett, még erősebben áhította, hogy kölcsönözhesen Frigyesnek. Befektethessen. A fáma ekkoriban már nyolc-kilencszázmilliós magánvagyonról suttogott

Amikor egy erőteljesebben duzzadó, rövidfrizurás, napszemüveges, illatos, olasz öltönyös férfi ült az irodájában és áthatotta a levegőt a volt olimpiai bajnok bokszoló magabiztossága, tudatossága, Frigyes már tudta, élete összefonódik az ökölvívással. Péter, mint kissé gögösen mondta, barátainak Petya, sejtetni engedte, hatalmas üzlet reményében érkezett. Be akarja vezetni Magyarországon a profi-bokszot! A profi boksz óriási üzlet, mindenütt a világon. Ő, mint edző, gatyába rázná ezt a sportot! Mögötte narancs-szín ruhában, darázsderekú, nagykeblű fiatal lány állt. Péter nem mutatta be, a lány csak úgy volt, vele jött. "Lolita" -szenvtelen hangon folytatta, közben intett a lánynak, leülhet. Frigyes lopva oda- gondolta elismerően Frigyes. Ilyen lányokról álmódott.

Odasandított a lányka felhúzódott minijére. Kivillant a bugyi hófehér csikja. Ismer egy államtitkárt, mondta Petya. Ugyan a kormányok jönnek és mennek, de a pillanat varázsa nagy! Aki MOST államtitkár, az sokat segíthet. És azt is tudja, államtitkári nimbuszát növeli, ha egy sikeres, egy IGAZÁN SIKERES sportágot támogathat, díjakat ad át, utazik a csapattal, sütkérezik a bajnokból neki is jutó fényben. Az államtitkár fontos ellenszolgálatást tehet, sőt, kötelessége tenni, államtitkári jogon kisbuszt utalhat ki, létesítményhez segít, állami pénzen szerelést hozathat, a tárcához tartozó üdülőt utalhat ki edzőtábor céljára, valutakerete terhére külföldi szállodát, edzőtermet bérelhet a négy-öt fős bokszolói csapatnak és kísérőinek. Már van pár kiszemeltje, fejezte be, tehetségesek, akarnak valamit! Ha kell, írásba adja, egy éven belül Európa-bajnokot nevel valamelyikből. Az is lehet, Világbajnokot! Frigyes csak ült, lenyűgözve, álmélkodva s magában repesve. Mindig vonzották a híres emberek. Petyát eddig csak az újság-

ban látta, tévében nézte, szurkolt neki, mikor győzött az olimpián. Kazettáját megvette, sokszor bámulta.

Legyőzhetetlennek tartotta. Ma, ugyanez a Petya, itt ül az irodájában, egyenrangú félként beszél vele, sőt, hangjából mintha némi tisztelet lenne érzékelhető.

A biztonság kedvéért s a maga megnyugtatóására, egy bugyuta ürüggyel lehívta a Mamát, azt akarta, vegye szemügyre ő is Petyát, nem csal-e az ösztöne? Mama amúgy mindent tudott, ami az irodában történt, egy titkos gombbal kihangosította az itt folyó tárgyalás hangját a Mama lakosztályába. Mama, legújabb divatot követő, francia kosztümjében érkezett, (némi bajusza így is maradt, gondolta fájdalmasan Frigyes, hiába hívta az ország leghíresebb és legdrágább epillálással foglalkozó szakemberét). Mama lehozta és átadta a videó kazettát, mely Petya olimpiai döntőjét rögzítette. Cincogó, affektált hangon dedikációt kért a híres öklözőtől.

Este, vacsora közben Mama megjegyezte: "megfogtad az Isten lábát, fiam! Ez az ember igazi hírességet formál belőled!"

*

A szponzorációt egy kisebb, tízmilliós összeggel kezdte. Egész egyszerűen lenyűgözte Petya, meg akart felelni neki. Azt akarta, hogy az edző elégedett legyen, támaszkodjon rá, avassa be terveibe, kérje ki tanácsát. (Pénzbefektetési témában hamarosan ki is kérte, egymilliót rakott be, másfél milliót szedett ki belőle, egy hónap leforgása alatt. Petyával madarat lehetett fogatni, Frigyesbe karolva mászkált, elvitte köreibe.)

Valahogy sima volt az egész, magától futott a szekér. Mind többen jelentkeztek a pénzükkkel, mind többen szerették volna, ha Frigyes elfogadja az összeget, megforgatja. Vakon bíztak benne. Ő pedig sorra teljesítette Petya kívánságait.

Edzőtermet bérelt a Sváb-hegyen, vadonatúj ringet szereltetett fel, szaunát, apró, erőnléti lubickolásra alkalmas medencét építtetett, külön egyesületet alapított, szerelést hozatott Angliából. Amikor először meg fel egy edzésre, Petya megadta a módját a látogatás emlékezetessé tételének.

Csendet parancsolt, bejelentette, Pusoma Frigyes, a fenomen érkezett meg! A bokszpápa! Az az ember, akinek a magyar profi boksz a létét köszönheti! Frigyes vázelképzelését: bokszklubot alapít, melynek összes költségét magára vállalja, a versenyzők havi fizetését, a győzelmekért járó prémiumokat, az edzők, orvosok, masszörök és egyéb személyek javadalmazását. A bokszklub a "villám"-elnevezést kapja, de dupla - Wével írva, így jelentékenyebb. WILLÁM!

Az öklövívók megtapsolták. A segédedző, egy öregebb, ősz fickó könnyezett. Lolita, ezúttal bikavadító pirosban, megpuszilta, kemény mellét a vállához szoritotta. A fiúk pezsgőt bontottak. Az alacsony, kövér, szemüveges Frigyes valósággal megdicsőült. Pincér érkezett, szendvicset, üdítőt, kávét hozott, mire Frigyes azonnal megjegyezte, büfét telepít az edzőteremhez, micsoda dolog, hogy kívülről kell hozni a szükséges dolgokat?

A látogatás fénypontjaként Frigyes öklövívómezre vetkezett, sportcipőt öltött, kesztyűt húzott. Szpáringolni kezdett Dudussal, a szupernehézsúlyú, félelmetes külsejű bokszolóval. Vörös melegítőt húzott, mellén hatalmas betűkkel virított: "WILLÁM". És nem félt! Boldogan érzékelte a felszabadult, könnyed érzést, teljes erőből próbált behúzni egyet-egyét a nála fejfel magasabb sportembernek, aki persze elhárította az ütések és vigyázott, meg ne érintse a Góré. Mámoritó érzés volt; nem félt! Sérthetetlen! Vigyáznak rá! Teljes biztonságban van! A jelenlévők dübörögve tapsoltak; az oszloplábakon dőcögő, pocakos menedzser kacskaringós mozgása láttán, hősies erőfeszítésén.

Petya közölte, holnap Losoncra utazik, leköt egy mérkőzést a Fakanálnak. Fakanál cirkáló-súlyú versenyző, azelőtt magyar bajnok, az olimpián harmadik volt. Kipróbálja a profik között. Bemutatta a "gyereket".

Fakanál tarkopasz, kissé bandzsa fiú volt, falatozás közben is ugrált, helyben futott, láthatóan alig várta, folytathassa az edzést. Égett benne a tenni akarás. Petya ekkor avatta be tervébe, az őszi versenyek előtt külföldi edzőtáborozásra gondolt, olyan tájon, ahol nincs ekkora kánikula, valahol Amerikában lenne ideális, persze csak akkor, ha Frigyes is így gondolja. Rábólintott. Nem gondol valami túl drága szállodára, első osztályú repülőjegyre, kétcsillagos is megteszi. Odakint majd spórolnak. Megtanulta a spórolást, mikor a magyar állam utaztatta őket, amatőröket, felkészülendő egy-egy nagyobb versenyre. Májkrém, téliszalámi, bespejzolás. Szó sem lehet róla, toppantott Frigyes. Az én versenyzőim, az én csapatom nem csóróskodik!

Ekkor Petya arra kérte, vigye le a városba Lolitát, mert neki még van itt egy kis dolga. Még be se fejezte az edzést. Szigorú edzéstervet készített és be is mutatja Frigyesnek. Kíváncsi a véleményére. Felesleges, nem értek hozzá, és különben is, tökéletesen megbízom Benned! - mondta Frigyes.

A Mercedest Sulyok úr vezette, egykori matektanár. Tökéletes sofőr, nem beszél, nem érdeklődik, végrehajt. Pillantásra se méltatta Lolitát, mereven ült a volán mögött, előre nézett és várta, hogy beszálljanak mögé.

- Elvihetsz magadhoz, Mackóbácsi - mondta Lolita. A gyönyörű hálószobában, a feldúlt ágyban Frigyes boldogan szemlélte a csodálatos fiatal, mezítelen testet, végül nem állta meg és megkérdezte: "Hány éves vagy tulajdonképpen?" "Huszzonegy, Mackóbácsi. Miért?" - kérdezett vissza Lolita. Amikor kiment

pisilni, Frigyes lopva megnézte az igazolványát. Alig múlt tizenhat.

*

Sulyok úr egyre mélyebben dolgozta be magát az Örök Nyugalom Kertje vállalkozás vezetésébe, önállóan rendelt az asztalosoktól, az urnakészítőktől, vásárolt egy apró, elektromos meghajtású kisautót, feketére festette, ezzel szállították az elhunyt kutyát-cicát végső nyughelyére. Tökéletes megbízhatósággal és nyugalommal intézte az ügyeket, amikor az egyik megrendelő kicsiny pingpongasztalt rendelt sírkő gyanánt, mert a macskája imádott a pingpongasztalon tartózkodni, azonnal intézkedett. Egyszer Frigyes megkérdezte, nem hiányzik-e az iskola, a tanítás, Sulyok úr őszintén válaszolt: Világéletemben utáltam a kölyköket. Utáltam a zsvajt, az értetlenségüket, a hazudozásukat, a sok csotoba szülőt. Az én helyem itt van, magánál, a Kertben!

Frigyes, elsősorban az adó miatt, Sulyok úr nevére íratta a vállalkozást. Úgyis ő végezte a könyvelést, felhasználva matematika tudományát, az idők során tökéletes zűg könyvelő vált belőle, az Adóhivatal egyszer sem talált hibát munkájában. Frigyes többször kifejtette, ha hamisítunk, legyünk tökéletesek! Sulyok úrnak apró műhelyt rendezett be az alagsorban; ne legyenek kétségeink, elsősorban hamis papírok gyártására alkalmas irodát; kicsiny gépeken nyomdaipari termékeket, pecsétet, tintát, sőt papírt is gyártottak. Sulyok úr számára meghozatta a nagyvilágban fellelhető címtárakat, heraldikákat, szakkönyveket; így esett, hogy amikor Petya kérésére (utasítására? parancsára?) Frigyes átvett egy nagyobb tétel csiszolatlan gyémántot, bagatell áron, tüstént elkészítette egy oklevelet, melyet bizonyos Mr. Peter Callaghan nevére állítottak ki Amszterdamban és igazolta, hogy nevezett sikerrel végzett a gyémántcsiszoló vizsgán.

A vidéki kerteket "munkatorlódás" miatt ekkor már bérbeadták. Frigyes mindent a Mama és Lujcsi nevére íratott, hivatalo-

san alkalmazott volt a Kert-nél, anyagbeszerzői minőségben, fix fizetésért. Játszani kezdett a tőzsdén, eleinte jelentős nyereséggel. Petya egyre gyakrabban hívta, Fakanál kiütéssel győzött Losoncon.

Az államtitkár valósággal fürdött a profi boksztámogatójának kijáró sikerben. Minden lapban megjelent a képe, Pusoma bokszpápa és Ő, valamelyik győztes versenyző és Ő. Az első hazai bokszgálán, melyet már a Willám-klub rendezett,

Boldogan fényképeztette magát, fogadást adott (állami pénzen), nyilatkozott a tévékben, (abban is, amelyik nem közvetítette az eseményt csak beszámolt róla),

"kedves barátomnak" nevezte Frigyeset. Közbenjárt egy nagyobb összegű bank-kölcsön soron kívüli kiutalásánál, Frigyes ugyanis kilencvenmilliót akart felvenni a rendezendő első, magyar profi bokszgála finanszírozására. (Mely gála egyébként tizenkettőbe került, ha került!) Olyan külsőségeket akart, amire még nem volt példa, eddig Magyarországon nem használt technikákat, fény- és lézerjátékokat, hangtechnikát, látványos bevonulást, kivetítőt, egyenruhás személyzetet, sőt tűzijátékot, az esemény után.

Az államtitkár természetesen összehozta Gézuval. Gézu egy kicsi, de igen tőkeerős bankot vezetett akkoriban, az F&D-t (Font & Dollár); közelesen ezelőtt az államapparátusban játszott nem is jelentéktelen szerepet (az átkosban), mindenkit ismert, az államtitkár szerint "Gézuval lehet beszélni!" Gézu nagyvonalú bankát volt, ránézésre adott vagy nem adott. Nem bajlódott a hosszadalmas banki elbírálással, letéttel, pepecselő szerződéssel, Frigyesre pillantott, adott!

A fényes külsőségek közepette megtartott gálán jól kasszírozott a Willám Kft., (időközben korlátozott felelősségű társasággá alakult a klub!), Frigyes ragyogó tárgyalási technikákat alkalmazott (magyarán hazudozott), minden kereskedelmi tévében magasabb összeget mondott a másik ajánlatánál, az ellenfeleket bagóért vásá-

rolta össze Keletről, fehérorosz, ukrán, észt és tatár versenyzőket kötetett le, akikkel ráadásul nem kellett előre megállapodni az eredményről; ezeket a fiúkat a jó erőben levő magyar profik, az első-második menetekben szétvágták.

*

Lolita segítségével látogatta meg a Pilisszigeti Leányotthont; Lolita "itt gályázott", amíg Petya fel nem fedezte. Azt tanácsolta Frigyesnek, kis ajándékcsomagokkal állítsanak be, az otthon vezetője, Ottó bácsi, "jónéven" veszi az adományokat, különösen, ha a lányoknak szánt "apróságok" egy kis kézpénzzel párosulnak. Frigyes telerakta a Mercedest csokoládéval, ruháskosár téliszálammal, rekesz számra kólával, filléres szépitőszerral. Egy borítékba tízezer forintot rakott és Lolitára bízta az átadását.

A salakos kézilabdapálya mellett haladtak az iroda felé, a lányok éppen tornáztak, összevissza szerelésben, tornacipőben. Sulyok úr a kosarat cipelte, Lolita fürgén tipegett mögötte túsarkújában, Frigyes bizony meg-megállt és áhítattal nézte a lánykakat. Némelyiknek már erősen ütközött a melle, némelyiknek szép csipője, combja volt, és akadt, aki, leplezetlenül, kihívóan bámult vissza.

Ottó bácsi - egy fiatalember, szakállas, bajszos - nagy tisztelettel fogadta Frigyest. Nem tegezte vissza, leültette, mindefélével kínálta. "Nagyon boldoggá tette ezeket a lányokat, Pusoma úr, - mondta, egy rúd téliszálammal babrálva, - ők még nem ettek ilyesmit. Nem kapnak ajándékot, se rúzt, se szemfésztéket... Nagyon hálásan köszönjük!" Lolita fészkelődött, jeleket adott; Frigyes elnéző mosollyal nézte, a kislány nem tudott viselkedni, fogalma sem volt a diplomáciáról. Egyszerre bedobta: "A Mackó bácsi ezt küldi!" És átadta a borítékot. Ottó bácsi elvörösödött, két ujjával lóbálta a két bankjegyet. "Nem kellett volna! Ezt tényleg nem kellett volna!" Frigyes biztosította, hogy az intézet támogatása nála lelki kényszer, sanyarú gyermekkor miatt, ha valaki, ő aztán tudja mi az inség, az éhezés; rendszeresen támogatni kívánja a leányotthont! A távozáskor Ottó bácsi a Mercedesig kísérte a látogatókat, úgy intézte, hogy kissé lemaradjon Frigyes, majd halkán felajánlotta: "Olykor, ha szükségét érzi... el

tudok engedni egy-két lányt hétvégére... Bizonyos vagyok benne, hogy nagyszerűen érzik majd magukat Önnél!

*

Frigyes megőrizte a régiségek, színes kacatok iránti fogékonyságát; a műtárgyakat is "kacatoknak" nevezte, "kacatok egy kicsit", szokta mondani olykor. Megszállottan járta a használtcikkpiacot és összevásárolt mindenki - más számára talán értéktelennek tartott - vackot, a bakelit hanglemezek garmadájától a pumpálás, világító dinamóig, karnist és szentképet, mopedet, régi könyvet, gobelint, sőt, egy teljes papi ornátushoz is hozzá jutott. Persze megesett, hogy igazi értékre akadt a képek vagy szobrok között, ezeket tízszer-húszszor olcsóbban vette meg tényleges értéküknél. A műtárgyakat felbecsültette s elégedett volt, ha kiderült, nagy értékű tárgy jutott a birtokába. (Természetesen korábban is vett egy-két műtárgyat, ezeket kiegészítette a régi vagyontól megmaradt néhány festménnyel, és nagy büszkén helyezte el a házában.)

Szerzett egy - viszonylag új - matyó népviselethez tartozó ruhát, alsószoknyák kal, konty-főkötővel, papuccsal. Volt egy narancsszín Dick Tracy öltönye, széles, fehér, gavallér-kalappal. A kacatok gyűltek és gyűltek a Sulyok úr irodája melletti gardrobeban, a Mama és Lujcsi öröme, Frigyes olykor bemutatót tartott, kifestette magát, felöltötte valamelyik gúnyát és nevet is talált ki az ábrázolandó személynek. Katyi volt, ha csipőre tett kézzel, piros ajakkal, műkonttyal, papucsban riszálta magát, Patrick Long Byrne atya nevet mondott, ha papnak öltözött, a narancsszín öltönyben, kalapban, pisztollyal a kézben McSemaus-nak, a híres gengszternek mondta magát. Az előadásokat a műtárgyakkal telezsúfolt szobában tartotta. Nézői felszabadultan kacagtak.

*

Azon a hétvégén két lányt hozatott haza Sulyok úrral, Terit és Orsit. Éjszaka nagy murit csapott, pezsgőzéssel, fürdéssel, vendégekkel, elég sokat ivott és hancúrozott, úgyhogy meglehetősen rosszkedvűen fogadta a rárontó Mamát, aki kamillateás bögrével a kezében keltette. "Gyorsan! - mondta. - Gézu!"

A bankár riadt volt és kialvatlan, fel s alá járt az előszobában, rémülten pillantott körbe, hadarva kezdte: "Úgy néz ki, megbukott a F&D! Lehet, hogy hétfőn letartóztathatnak! Túl sok kihelyezett pénzem van! Vissza kell tenned a kilencvenet! Ha hétfőn reggel tízig visszahozod, oké lehetek!" Frigyes nyugalmat erőltetett magára, tudta, nem tudja visszaadni. Már mások is kezdték visszakérezni a pénzüket, eleinte fizetett, de hamar kifogyott. Egy nagyobb összegű biztosítása volt a műtárgyakra, éppen szerzés alatt volt a buli; kellett egy rakás elszánt ember, teherautó, raktár; összehoznak egy műbetörést, kipakolják a cuccot, kifizeteti a Biztosítóval, és máris egyenesbe kerül. De szörnyű lassan mentek az előkészületek, Sulyok úr is totyogott. Most képtelen fizetni, az biztos.

Maga is meglepődött, micsoda mély, elementáris nyugalom szállta meg! Háááát, akkor itt a vége!, gondolta és felnevetett. Fejét csóválta, mintha remek viccet hallott volna. Megfogta Gézu karját. Megnyugtatóan nézett a szemébe. "Hétfőn tízkor nyit a bank! Tíz óra tízre visszateszem a kilencven milikót!" - mondta mosolyogva és megszorította Gézu rémülettől nyirkos tenyerét. Füttyörészve nyitott ajtót a remegő lábú bankvezér előtt.

*

A bokszt-team a délutáni géppel Frankfurtba utazott, a küldöttséget Frigyes vezette. A gépen jókedvű volt, ugratta Fakanalat, aki Európa-bajnoki cím meccsre készült, nevetgált az utaskísérő lányokkal. A WILLAM feliratú melegítő, kiegészítők, bőröndök meglehetősen érdeklődést keltettek a jórészt magyar utasok körében. Frigyes közlékeny és bőbeszédű volt, mindenkinek el-

mondta a profi bokszt-klub létét, célját, versenyzőit, külön felhívta a figyelmet a csapat főnökére, Petyára. A férfinak megígérte, segít a lakáscserében. Egy

olimpiai bajnok nem lakhat egy egérlyukban! Frankfurtban már várta őket a fogadó Universum Boxklub kisbusza, a hotelbe vitte a csapatot. Frigyes még megvacsorázott a fiúkkal, a desszert előtt "kiment telefonálni", fogott egy taxit és visszavitte magát a reptérre. Itt négy repülőjegyet vásárolt, saját útlevelel Londonba és Göteborgba, McSemaus-néven Tel Avivba, Patrick Long Byrne atya néven Bostonba, Amerikába. Hadd keressenek, gondolta és az útlevelekkel a tenyerét csapkodta. Még éppen elérte a Tel Avivi járatot.

*

A Tel Avivi taxisnak Rabin-ről mesélt, a meggyilkolt miniszterelnökről, aki nagyon-nagyon távoli rokona volt. Most itt akar letelepedni, egy kis boltot nyitna, kövek, mondta titokzatosan. Van egy kis pénze. Nem sok, de egy kis ékszerbolt nyitásához elég. A sofőr, mint elárulta, magyar volt, a szülei 56-osok, ő már itt született, de jól beszéli a nyelvet. Mondjon valamit magyarul. A sofőr azt mondta: "A kurva anyád, te dagadt!" Frigyes értetlenül bámult rá. A sofőr a neve után érdeklődött. Frigyes készséggel elárulta, Gary McSemaus. Ebben és ebben a szállóban foglalt szobát. Ha a sofőrnek akad ötlete, ismerőse, terve, áll elébe! Nincs ismerőse Izraelben, jól jön, ha valaki - kivált önzetlenül - segíteni szándékszik... Minden nap felhívta a Mamát. Nagyot nevetett a Mama sópánkodásán, rémüldözésein; "nagy baj van, fiam, az összes rendőr Téged keres!" Frigyes hahotázott: "Semmit sem foglhatnak le! Bottal ütök a nyomom, Mama!"

Rövidesen boltocskát nyitott. A gyémántokat tokba foglalta, rájuk tette az ólomzárat és a gyémánttőzsde pecsétjét. A sofőrnek ajánlatot tett, minden általa hozott vevő vásárlásának arányában százalékot fizet. Lassan szállingózni kezdtek a vevők. (Ezeket valódi ékszerekkel szolgálta ki, egy uzsorástól egymillió sékelt vett

fel, azon igazi gyémántot és más drágakövet vásárolt. A hamis kövekkel még várt.) Amikor összejött a kölcsönvett összeg, egy bőröndbe rakta és elment az uzorához. Kinyitotta a bőröndöt. - Kérem, Reb Krausz, elhoztam a kölcsönt, a kamatokkal együtt. - Kinyitotta a táskát az uzorás előtt. - Ha még egy hétig nálam hagyja, százezerrel többet adok vissza!

Tudta, hogy a kapzsiság legyőzhetetlen, főleg az uzorás lelkében. Ki se várta a hetet, megjelent ismét, a százezer sékellel megtöltött bőrönddel. Felajánlotta, hogy, kivételes kedvezményként, gyémántban fizet, ha Reb Krausz ezt így elfogadja, összértékben egymillió, kétszázezret ad vissza. A gyémántokat megnézetheti szakértővel. És felmutatta a tokba foglalt, ólomzárral, gyémánttőzsde-pecséttel ellátott köveket. Az uzorás a köveket választotta.

Frigyes a sékelt dollárra váltotta, bezárta a kiürült boltocskát, a kulcsot a reptéren a kanálisba dobta. A vécéből papnak öltözve jött ki. Patrick Long Byrne atya egy jegyet váltott Lisszabonba.

*

A portugál főváros szélén található a Rimini-bár. A portás igencsak meglepődött, amikor a kukucskálón egy papot pillantott meg. A pap Edina kisasszonyt kereste, egyik énekesnőjüket. (Itt az "énekesnő" terminus technikus nem egészen azt jelenti, amit a foglalkozás megjelöléséből értenénk, az ilyesfajta bárókban sokféle tevékenységet látnak el a hölgyek...)

Edina öltözőjébe kísértette a Frigyes, fejet hajtott előtte; az öltözőbe a konyhán és a takarító helyiségen át vezetett az út, a személyzet buzgón hányta magára a keresztet a főpap láttán. Midőn kettesben maradtak és kiröhögték magukat, Frigyes arra kérte a lányt (valamikor Budapesten "országúti kurva" lévén, - 3-as út, - Frigyes a "kliense" volt. Frigyes megtudva, hogy a lány zongorá-

zik, tûrhetően énekel, tanította. Telefon kapcsolatban maradtak), béreljen neki egy lakást - természetesen a saját nevében - és írja össze az itteni klienseinek elérhetőségét. Kiindulópontja a következő: aki megengedheti magának, hogy időnként megjelenjen a Riminiben, igénybe vegye Edina (és más lány) szolgáltatását, tehető, vagy legalábbis a közepesnél tehetősebb. Még aznap este beköltözött új, elegáns lakásába, este tízkor felhívta a Mamát. "Jaj, édes gyerekem, már a zsidók is Téged hajkurásznak. Hát mit műveltél Te a drágakövekkel, mondd?!" Frigyes nagyot nevetett. "Semmit. Minden rendben, Mama. Nagyon hiányzol. Ez az egy baj van..."

És Patrick Long Byrne atya, Vatikáni megbízott sorra felhívja a megjelölteket, elmondta, hogy műtárgyakat óhajt vásárolni a Szentatya részére, a Vatikáni Múzeum műtárgyainak pótlására. Az urak, akikkel kapcsolatba került, általában tisztelettel fogadták, biztosították róla, hogy mindenben segítik; új ügyfeleket hajtottak fel, kölcsönöket szereztek. Frigyes nagy gonddal alkalmazta a "jó hírnév" technológiát, először 5-5 000 dollárt vett fel, egy hét múlva 6-6 000-ret adott vissza. Ennek természetesen azonnal híre ment. Eztán már bátran emelhette a kölcsönök összegét.

Olykor megjelent műtárgy aukciókon, vásárolt egy-két kisebb értékű grafikát, miniatúrát. Ezeket áron alul adta tovább, de ügyfélköre ezzel is bővült. Közben Edinának elmesélte, hogy időközben prosztata rákja lett, fél éve, egy éve lehet hátra, legalábbis az orvosi szakvélemény szerint. Megmutatta a Los Angeles-i egyetem onkológiai sebészeti klinikáján kiállított vizsgálati jelentést, mely megállapította, hogy Patrick Long Byrne (szül. 1941. Boston), daganatos betegségben szenved. A jelentést dr. Wilhelm von Gatt állította ki. Edina ott helyben megsiratta Frigyes, aki sóhajtott és áldóan tette kezét a bűnös lány fejére.

Ettől kezdve elegáns albummal járta tehetősebb klientúráját, melyben különösen értékes festmények reprodukciói voltak

láthatók. Előadta, hogy a Vatikán számára óhajtja e képeket megvásárolni, azonban, a pap is ember... Ezt a Raffaello-képet már kiszemelte magának egy kanadai műgyűjtő, aki mintegy kétmillió dollárért kapná meg. Ő, a Vatikáni megbízott viszont sikerrel alkudhat, az aukciós ház hajlandó egy olcsóbb árat meghatározni, tekintettel a Szentatyára.

Neki esetlen 1.4 millióért eladnák... Már felvette a kapcsolatot a kanadai gyűjtővel és felajánlotta ugyanazt a képet 1.9 millióért. Vagyis: félmillió dollárt tudna keresni... Ha az illető hajlandó kölcsön adni egy bizonyos összeget, 70% kamatot kap a tranzakció lebonyolítása után. Ezzel módszerrel közel 400.000 dollárt szedett össze. Aztán egyszerre besokallt, a fél világ őt üldözte.

A portugál hitelezők is zargatták, egyre keményebben. Határidőket tűztek ki a visszafizetés időpontjára! A bérelt lakásban, Lisszabon belvárosában, gyűltek számítógépén az e-mail-ek, faxok, ajánlott levelek és a telefon üzenetek. "Na, ebből elég!" gondolta Frigyes. Április 12.-én, délután 15 órára összehívta hitelezőit. Déli 12 órakor bedobott egy levelet Edina címére és 14 óra 13-kor felszállt az Air France Lisszabon-Budapest járatára.

*

Frigyes, a lesötétített Pusoma-villa emeleti szobájában, hónapok óta "szabadlábon védekezett". Itt fogadta az újságírókat, ügyvédeit. Néhány honi hitelező is megpróbált bejutni hozzá, de a Mama, Sulyok úr, Lujcsi és Miklós doktor mindegyiknek útját állta. WILLÁM Profi Bokszer Klub néhány tagja állandóan a villában lebzsel, védte a villát a betolakodók elől, Fakanál vezetésével. Petya, a csapatfőnök viszont minden együtt működést megtagadott Frigyesrel. A Mama megbotrányozva vette tudomásul, hogy Frigyes Magyarországon 700 millió forint elsikkasztásával, külföldön pedig megbotrányoztatónak sok, dollárban és fontban kifejezett összegű csalással és sikkasztással vádolják. Ha Frigyes mégis beidézte a hivatalos eljárást lefolytató Hatóság, orvosi

gédlettel, nagy fájdalmak közepette, borostásan tett eleget kötelezettségének. Az újságírók szép lassan szellőztetni kezdték a Frigyes betegségeiről szóló híreket, a prosztatara-kon kívüli járulékos betegségek (cukorbetegség, magas vérnyomás) mellett újabban a szíve is rendetlenkedni kezdett. Az egyik bulvár lapban Miklós doktor (egész oldalas fénykép) kivételes őszinteséggel beszélt betege előrehaladott állapotáról és arról, hogy ő, személy szerint halálosan biztos betege ártatlanságában! Félreértések sorozata alapján jelentették fel! Mindazon által, ismerve az igazságszolgáltatás lassan őrlő malmait, nem bizonyos abban, hogy Pusoma Frigyes úr idelejt a Földön tud bírni elé állni... Lehetséges, hogy csak az égi igazságszolgáltatás bizonyítja be ártatlanságát!

Lujcsi, délután hat órakor megjelent a betegszobában, szertartásosan, kistányéron

két szem Viagrát adott be Frigyesnek. A szíve egy órán belül valósággal örvényelni kezdett mellkasában, nyolc után sürgősen kihívták Miklós doktort. Az orvos lehajtott fejjel fogta meg a Mama kezét, átvitte a másik szobába.

- Attól tartok... nincs tovább - mondta komoran a doktor, és ezután vehette át a történet elején taglalt, jelentős honoráriumnál, magasan jelentősebb összegről szóló csekket.

*

A hamvasztás utáni búcsúztatás szűk, családi körben lett megtartva, a Mamán, Sulyok úron, Lujcsin és az ökölvívókon kívül (Petya is megjelent, természetesen!), Lolita és egy újságíró volt jelen. A Mama összeroskadt a gyász és a veszteség súlya alatt, széket kellett hozni számára, Lolita is zokogott. Ajka hang nélkül suttogta: "Isten Veled, Mackó bácsi!" Lujcsi száraz szemmel bámulta az urnát. A római katolikus szertartás szerint helyezték végző nyugalomra. A pap a Feltámadásról beszélt, az ígéretről, amikor a család, egy magasabb akarat erejéből, végül találkozik és egyesül az eltávozott Fiúval.

Rövidesen értesítés érkezett: a Budapesti Ügyészség, Pusoma Frigyes elhalálozása miatt az ellene indított eljárást megszüntette.

*

Las Palmasban kora reggel verőfényben fürdenek a házak. A tengerpart egyik apartmanjából apró léptekkel, bermudanadrágos, kövérkés, kerekfejű, szemüveges ember siet a vízpartra, lábát megmeríti a langyos, végtelen vízben. A Mama most lépdel le a lépcsőn, bajuszkája a szokottnál láthatóbb az éles fényben. Kezében gőzölgő bögre.

- Jonathan! Please! - kiáltja a kövérkés emberkének, aki felnéz, int, szapora léptekkel siet a ház felé, egy hajtásra megissza a kamillateát.